

Interjú Nagy Györggyel, a Magyar Sportlövők Szövetségének elnökével

Mi jut eszébe elsőre a delhi világkupáról?

Büszke vagyok versenyzőink teljesítményére, hiszen négy olimpiai számban négy érmet (3 ezüst, 1 bronz) nyertek.

Ebben a járványhelyzetben miért indultak a magyar versenyzők világkupán?

A szövetségi kapitánnyal időben megállapodtunk, hogy a pandémiás helyzetre való tekintettel a magyar csapat nem utazik a Delhiben megrendezésre kerülő világkupára. Ezen döntésünk után először Sidi Péter jelezte, hogy ő mindenképpen indulni szeretne. Egyesületi költségvállalással ezután többen is jelentkeztek, összesen hatan. A szövetség az egyesületek ilyen irányú törekvéseit mindig támogatta. A jelentkezők között két olimpiai kvótás is szerepelt, Sidi Péter és Péni István. Főtitkár úrral egyeztetve, a két olimpiai szereplő költségeit átvállalta a szövetség, elfogadva, hogy az olimpia felé vezető úton ez egy nagyon jó versenyzési lehetőség. Szövetségünk, illetve jómagam hibáztunk, amikor a hat sportlövő élére nem nevezünk ki csapatvezetőt. Talán egy határozott csapatvezetővel elkerülhető lett volna a nemzetközi presztízsveszteség.

Neveztek 50 méteren a magyar férfi csapatot a világkupán?

Az Indiai Sportlövő Szövetség által 2021. március 4-én kibocsájtott, lepecsételt és aláírt számla egyértelműen bizonyítja, hogy a Magyar Sportlövők Szövetsége nem nevezte be a férfi 50 m-es csapatot. Az Entry List by Status dokumentum utólag több verzióban is eljutott hozzánk. Első verzióban a csapat kihúzásra került, itt öt versenyzői aláírás szerepel, majd végül Sidi Péter aláírásával egy olyan verzió jutott el a szervezőkhöz, ahol ismét szerepel a magyar együttes. Ezek után végül a csapat elindult, tehát ez azt mutatja, hogy meggyőzték egymást az indulásról. Az indulási díj számláját a verseny vége után küldték meg az indiai szervezők a magyar szövetségbe, amit ki kellett fizetnünk, hogy ne veszélyeztessük a magyar sportolók további indulási lehetőségeit.

Mi is az a bipod?

A sajtóból jól ismert, hogy a bipod probléma már régóta megkeseríti a magyar sportlövők életét. A szabálykönyv a következő, az angol érvényes verziót (7.5.8.6 Bipod) idézem a pontosság kedvéért:

Bipods maybe used to support the rifle before and after shooting or during position changes, **BUT BIPODS, WHETHER FIXED OR FOLDING**, must be removed from the rifle during all Match firing times.

Számomra a szabály világos, vagyis nem lehet használni, amit a magyar bírók helyesen be is tartattak a magyar bajnokságon. Nem tudom őket elítélni ezért, hiszen én is látom, hogy a leírtak alapján jártak el. Nemzetközi versenyeken előfordult, hogy Péter használhatta ezt a bipodot. Delhiben is megengedték neki, így szabályosan állt be vele a lőállásba. Ismerjük a mondást, hogy az a gól, amit a bíró megad. A Nemzetközi Sportlövő Szövetség (ISSF) is érzi, hogy a szabály betartatása fontos és a világcupa után az ISSF magasrangú vezetője, aki korábban átengedte a vitatott bipodot, a következőket írta Sidi Péternek és Péni Istvánnak: „Annak érdekében, hogy a jövőben és az olimpiai játékokon elkerüljük a problémákat, azt tanácsolom hivatalosan, hogy cseréld le ezt az alkatrészt egy másikra a szabály szellemének megfelelően. Ezt a fajta eszközt nem fogjuk elfogadni egyetlen fegyveren sem és erről instruálni fogjuk az összes zsúri tagot.

Mégis miért kellett visszalépni, ha szabályos volt a bíró véleménye szerint a bipod?

Egy jól működő csapatban a versenyzők egymást segítik és sportszerűen betartják egymásnak tett ígéreteiket. Minden résztvevő és ráadásul a kint tartózkodó két edző is tudott arról, hogy Sidi Péter megígérte, nem fogja használni a vitatott bipodot. A verseny selejtezőjében ezt be is tartotta. Miért volt ez fontos Péni István számára? Ennek gyökerei a múltban kereshetőek, hiszen korábban már megvádolták őt, hogy egy nyertes csapat esetén nem olyan fontos a szabály, amikor együtt állnak a dobogón, mint amikor ellenfelek. Amikor felkerült a döntő elején a bipod, a két huszonéves fiatalember, Péni István és Pekler Zsolt becsapva érezte magát. Nem tudom megmondani, hogy miként döntöttem volna 23, illetve 20 évesen egy hasonló helyzetben. Mai fejemmel tudom, hogy nem lett volna szabad kiállni a döntőből, hiszen ezzel az ISSF és az MSSZ céljaival, érdekeivel ellentétesen cselekedtek. Gratuláltak az indiaiaknak és elfogadták, hogy így csak ezüstérmesek. Sajnos, az ISSF utólag ezt nem így értelmezte.

Hogyan lehet javítani a mostani helyzeten?

Sportlövészetben csak egyéni versenyszámok szerepelnek az olimpiai programban. Egyéni sportolóként kell felvenni a kesztyűt és megmutatni a világnak, hogy ki a legjobb. A mai naptól kezdve a két sportlövőnek saját egyesületében kell felkészülnie az ötkarikás megmérettetésre. Egyeztetést kezdeményeztem az

olimpiai bizottság vezetőivel a versenyzők legideálisabb elhelyezéséről az olimpiai faluban, hogy mindannyian csak a versenyre koncentrálhassanak. Péni István esetében fontosnak tartom, hogy csak önmagára koncentráljon és bízva a bírókra a többi versenyzővel kapcsolatos döntéseket. Sidi Pétertől azt várom, hogy a korábbi elnöki figyelmeztetésem alapján tartózkodjon a csapattársait pocskondiázó social media kampányoktól, mert ennek figyelmen kívül hagyása az eltiltást vonhatja maga után.

Mi újság a másik két olimpikonunkkal?

Nagy örömmre szolgál, hogy a két hölgy olimpikonunk, Major Veronika és Mészáros Eszter ezidő alatt Wroclavban szerepelt csodálatos, a világcsúcsnál magasabb eredményekkel. Mint ismert, világcsúcsot csak kontinensbajnokságon, világkupán, vb-n, olimpián lehet lőni. Mindketten átestek a koronavírus-fertőzésen, de az eredményeik alapján elmondható, hogy nemcsak felépültek, de talán még jobbak, mint előtte. Örömmel töltött el az eredményük és a sportszerű, sportemberhez méltó viselkedésük. Ugyanezt várom el az összes magyar sportlövőtől.